

Комунистичная партыя (большевiкoй) Беларусi

ЗВЯЗДА

Орган ЦК i МК КП(б) Б, ЦВК i СНК БССР

№ 292 (5966) 20 снежня 1937 г., панядзелак ЦАНА 10 КАП.

ДА ДВАЦАЦIГОДДЗЯ ВЧК—АДПУ—НКВД

У дзень 20-годдзя ВЧК—АДПУ—НКВД Совет Народных Камiсараў Саюза ССР i Цэнтральны Камiтэт ВКП(б) горяча вiтаюць работнікаў i байцоў НКВД, сумленна i самааддана выконваючых свой доўг перад савецкiм народам па барацьбе са шпiянажам, шкоднiцтвам, дыверсiяй.

СНК СССР i ЦК ВКП(б) жадаюць работникам i байцам НКВД поўных поспехаў у iх рабоце па выкараненню ворагаў народа.

Няхай жыве НКВД, караючая рука савецкага народа!

СНК Саюза ССР.

ЦК ВКП(б).

ДА ДВАЦАЦIГОДДЗЯ ВЧК—АДПУ—НКВД

20 год назад у актi барацьбы за ўмацаванне савецкай улады i за ўмацаванне перамогі Вяльня Кастрычнiцкай сацыялiстычнай рэвалюцыi быў створан орган дзяржаўнай бeзбeспeкi, орган савецкай разведкi — Усерасiйскай Надзвычайнай Камiсiя па барацьбе з контррэвалюцыяй i сабатажам. Узроўняная партыяй Ленiна — Сталiна ВЧК хутка стала «граючай буржуазii, найбiльшым стражам рэвалюцыi, агонем мечам пролетарыята» (Сталiн). У барацьбе супроць звержнутых ахвяраў класоў савецкай разведкi — гэта разаячая зброя дыктатуры пролетарыята — на ўсiм прапану сваёй 20-гадовай гiсторыi выкрывала змоваў унутраных i знешнях ворагаў савецкай краiны, ахоўвала мiрную працу савецкага народа i ачышчала нашу радзiну ад шпiянаў, шкоднiкаў, дыверсантаў i тэрарыстаў.

Капiталiстычнае акружэнне з'яўлялася асноўным фактам, вызначальным умовай барацьбы адзiнай краiны дыктатуры пролетарыята.

«Мы — краiна, акружаная капiталiстычнымi дзяржавамі. Унутраныя ворагi нашай рэвалюцыi з'яўляюцца агенцтвам капiталiстаў усiх краiн. Капiталiстычныя дзяржавы працiстаўляюць багу i тлi для унутраных ворагаў нашай рэвалюцыi. Ваюючы з унутранымi ворагамi, мы вiдаем, стала быць, барацьбу з контррэвалюцыяй i элементамi усiх краiн» (Сталiн).

Таму абарона дыктатуры пролетарыята ад усiх проiскаў контррэвалюцыi стала самай наважнай задачай на наступны дзень пасля перамогі савецкай улады.

Ленiн таварыш:

«Усякая рэвалюцыя толькi таму жа-

го-небудзь варта, калi яна ўмее абараняцца».

Над кiраўнiцтвам партыi Ленiна — Сталiна наша Вяльня Кастрычнiцка сацыялiстычная рэвалюцыя быстра навучылася абараняцца.

Улiчуваючы, што на ўсе проiскi контррэвалюцыi дыктатура пролетарыята павiна адказваць «роўняй, бялiтаснай, бiстрай, неадкладнай, аспiраючайся на спачуванне рабочых i сялян» (Ленiн), партыя стварыла асобны карны орган абароны рэвалюцыi — ВЧК.

«Гэты орган быў створан на другi дзень пасля Кастрычнiцкай рэвалюцыi, пасля таго як выявлiся ўсiякі змoўшчыцкi, тэрарыстычныя i шпiянскiя арганiзацыi, фiнансiруемыя рускiмi i загранiчнымi капiталiстамi» (Сталiн).

На пост першага кiраўнiка Усерасiйскай Надзвычайнай Камiсiя па барацьбе з контррэвалюцыяй партыя паставiла лепшага сарацiка Ленiна i Сталiна, непакiснага большiцка, стойкага рыпара рэвалюцыi, Фелiкса Эдмундавіча Дзержынскага.

«Буржуазii не ведала больш ненавiснага iменi, чым iмя Дзержынскага, адлюшчанага сталёвай рудой удары ворагаў пролетарскай рэвалюцыi. Грэза буржуазii — тое, чым быў Фелiкс Дзержынскi» (Сталiн).

Формы i метады барацьбы савецкага капiталiста супроць першай краiны сацыялiзма на розных этапах мяняліся. Але на ўсiх этапах гэтай барацьбы найважнейшай застаўлася пiстаўная скрытая вайна агентаў савецкага капiталiста супроць савецкай краiны шляхам пасылкi ў нашу краiну i выробкi ўнутры краiны тэрарыстаў, шпiянаў, дыверсантаў, шпiянаў.

У гэты год грамадзянскай вайны агенты савецкай буржуазii i яе рэвалюцыянай разведкi прабавалi тэрарам i дыверсiям, шпiянажам i змовамі ўарываць тлi краiны, каб нанесцi паражэнне Чырвонай Армii, абараняўшай савецкi народ ад iмперыялiстычных захватчыкаў. У гэты мiрнага будаўнiцтва тэрарам i дыверсiям, шкоднiцтвам, шпiянажам i змовамі савецкай буржуазii прабавала пазарваць гаспадарчую i ваенную магутнасць нашай краiны, пасець замiшанне сiрод працоўных мас i паддэцьпi такiм чынам ваенную iнтэрвенцыю супроць Савецкага Саюза.

У барацьбе супроць краiны сацыялiзма ворагi народа не спыняліся нi перад жiмi змачыствамi. Яны iшлi на пролiж радзiмi, на адзельнi супроць свайго народа з жiмi ўгодна чужаземцамi. Калi «...справа даходзiць да прыватнай уласнасцi капiталiстаў i памешчыкаў, яны забываюць усё свае фразы аб любовi да бiльшасцiны i незалежнасцi... калi справа датычыць да класавых прыбыткаў, буржуазii прадае радзiмi i ўсугляе ў тэрарыстычныя змiшаннi супроць свайго народа з жiмi ўгодна чужаземцамi» (Ленiн).

Усе контррэвалюцыяныя арганiзацыi, пачынаючы ад савецкага «саюза абароны радзiмi i свабоды», меншвiкoў, эсэраў i канчаючы трыцiцка-бухарынскiмi бандамi, прабавалi нашу радзiну iмперыялiстычным тэрарыстам. Яны, як верныя прычiпкi i лакеi iмперыялiстаў, дзейнiчалi на заданых разведчых органах замержных дзяржаў, каб любой цаной звергнуць дыктатуру рабочага класа, вярнуць свабодны савецкi народ да жахлi капiталiстычнага гiету i эксплуатацыi.

У гэты год грамадзянскай вайны агенты савецкай буржуазii i яе рэвалюцыянай разведкi прабавалi тэрарам i дыверсiям, шпiянажам i змовамі ўарываць тлi краiны, каб нанесцi паражэнне Чырвонай Армii, абараняўшай савецкi народ ад iмперыялiстычных захватчыкаў. У гэты мiрнага будаўнiцтва тэрарам i дыверсiям, шкоднiцтвам, шпiянажам i змовамі савецкай буржуазii прабавала пазарваць гаспадарчую i ваенную магутнасць нашай краiны, пасець замiшанне сiрод працоўных мас i паддэцьпi такiм чынам ваенную iнтэрвенцыю супроць Савецкага Саюза.

Разгром гэтай змовы адгараў сур'езную ролю ў справе перамогі над Юдэпiчам.

ВЧК таксама раскрыла канарыя проiскi i змовы германскай разведкi. Нямецкi iмперыялiст рыхтаваў акупацыю Масквы ваеннымi сiламі ў момант контррэвалюцыянага левасэраўскага мяцежа. Яны насалжалi сваiх шпiянаў на Петраградзкiм фронце i накіроўвалi белых афiцэраў на поўдзень Расii для фармавання «белавардзскай армii».

ВЧК вяла бялiтасную барацьбу з канварнай, падрыўнай дзейнасцю польскай разведкi. Шпiянскае агенцтва польскiх панoў, iмкнуўся ажыццявец «феларыцкi» план Пiлсудскага, г. зн. заналежне савецкай Украiны i Беларусi, прыблiла да самых гiусных ордэраў. Узарыванне мастоў, пашпалы складалi, забойствы партыйных i савецкiх работнiкаў, засылка глыбока акадэмыялiчных правакатараў у партыйныя i савецкiя арганiзацыi — усё гэта ўваходзiла ў арсенал падрыўнай дзейнасцi польскай разведкi. Гэтыя планы польскiх iнтэрвентаў былі разбiты ВЧК.

ВЧК з дапамогай рабочых, сялян, чырвонаармейцаў разграмiла шматлiкi змовы замежных разведкаў. Яна паказала сабе «разячкi зброй» супроць безлiчных змoў, безлiчных змахаў на савецкую ўладу...» (Ленiн).

Разгром арганiзацi ВЧК змoў замежных разведкаў быў у той-жа час разграмом i ўнутранай контррэвалюцыi, бо «ўнутраныя ворагi нашай рэвалюцыi з'яўляюцца агенцтвам капiталiстаў усiх краiн» (Сталiн).

Всё ВЧК мi-б не перамагi на фронтах грамадзянскай вайны, мi-б не адсталi абавязкi i незалежнасцi нашай радзiмi.

Разгром арганiзацi ВЧК змoў замежных разведкаў быў у той-жа час разграмом i ўнутранай контррэвалюцыi, бо «ўнутраныя ворагi нашай рэвалюцыi з'яўляюцца агенцтвам капiталiстаў усiх краiн» (Сталiн).

Всё ВЧК мi-б не перамагi на фронтах грамадзянскай вайны, мi-б не адсталi абавязкi i незалежнасцi нашай радзiмi.

Разгром арганiзацi ВЧК змoў замежных разведкаў быў у той-жа час разграмом i ўнутранай контррэвалюцыi, бо «ўнутраныя ворагi нашай рэвалюцыi з'яўляюцца агенцтвам капiталiстаў усiх краiн» (Сталiн).

Всё ВЧК мi-б не перамагi на фронтах грамадзянскай вайны, мi-б не адсталi абавязкi i незалежнасцi нашай радзiмi.

Разгром арганiзацi ВЧК змoў замежных разведкаў быў у той-жа час разграмом i ўнутранай контррэвалюцыi, бо «ўнутраныя ворагi нашай рэвалюцыi з'яўляюцца агенцтвам капiталiстаў усiх краiн» (Сталiн).

Всё ВЧК мi-б не перамагi на фронтах грамадзянскай вайны, мi-б не адсталi абавязкi i незалежнасцi нашай радзiмi.

Разгром арганiзацi ВЧК змoў замежных разведкаў быў у той-жа час разграмом i ўнутранай контррэвалюцыi, бо «ўнутраныя ворагi нашай рэвалюцыi з'яўляюцца агенцтвам капiталiстаў усiх краiн» (Сталiн).

Всё ВЧК мi-б не перамагi на фронтах грамадзянскай вайны, мi-б не адсталi абавязкi i незалежнасцi нашай радзiмi.

Кiраўнiк партыi i Урада тт. Сталiн, Ежоў i Чубар перад выхадом з Храма на Красную плошчу. Здымак зроблен першага мая 1937 г.

В. МАЙКОЎСКИ

САЛДАТЫ ДЗЕРЖЫНСКАГА

Табе паэт, табе, паэту, Якая справа табе да ДПУ?! Ямазу — вопатраць кампiлiменты прасныя. Твайёй не ўсладзiш, нi знялашчi гоннасцi. Прогнiць словамi я скажу — аб жалезнай неабходнасцi. Ад ворага блiзкага, У пуч, пугу, Салдаты Дзержынскага Саюзу барагуць. Ворагi рыхтуюць вайну радзiме. Ляготы ў нас мiрнай быць не павiнна. Грыжуньш бiтым гучней, чым у Крымe Зямлi калатiна. Есьцi швэрдлабы У нас i за жыхоў — пiльня на вярце.

Пераняў Арц. КУШIЦКОЎ.

Аб ўзнагароджаннi тт. Бермана Б. Д., Каруцкага В. А., Крывец Е. Ф., Лупекiна Г. А., Сакалiнскага Д. М., Фёдарова Н. Н. i iнш.

Пастанова Цэнтральнага Выканаўчага Камiтэта СССР

За ўзорнае i самаадданае выкананне важнейшых урадавых заданняў Цэнтральнага Выканаўчага Камiтэта СССР ўзнагародаў

ОРДЭНАМ ЛЕНIНА

1. Бермана Барыса Давiдавіча,
2. Каруцкага Васiля Абрамавіча,
3. Крывец Ефiма Фамiла,
4. Лупекiна Германа Антоанавіча,
5. Сакалiнскага Давiда Майсеевіча,
6. Фёдарова Нiкалая Нiкалаевiча,
7. Чыстова Паўла Васiльевiча,
8. Валухiна Валстанiна Нiкалаевiча,
9. Хархорына Грыгорыя Сяргеевіча,
10. Дзiмiтрыева Дзiмiтрыя Матвеевіча.

ОРДЭНАМ ЧЫРВОНАГА СЦЯГА

1. Грiчкiна Сяргея Паўлавіча,
2. Магго Пятра Iвалавiча,
3. Нiцольскага Сяргея Аляксандравiча,
4. Сiцпанова Iвана Iванавiча,
5. Шыгалова Васiля Iванавiча.

АБ СКЛIКАННI ПЕРШАЙ СЕСIИ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР

Пастанова Прэзiдыума Цэнтральнага Выканаўчага Камiтэта СССР

Прэзiдыум Цэнтральнага Выканаўчага Камiтэта СССР на падставе артыкула 55 Канстытуцыi СССР пастанаўляе:

Склiкаць першую сесiю Вярхоўнага Савета Саюза Савецкiх Сацыялiстычных Рэспублiк 12 студзеня 1938 года ў г. Маскве.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камiтэта СССР М. КАЛIНIН. Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камiтэта СССР А. ГОРКIН.

Масква, Крэмль. 19 снежня 1937 г.

Разгром арганiзацi ВЧК змoў унутранай i знешняй контррэвалюцыi ў годы грамадзянскай вайны

ВЧК, створаная савецкай уладай, складалася i загартоўвалася, як орган абароны дыктатуры пролетарыята, у актi барацьбы з унутранай i знешняй контррэвалюцыяй. Разбiтыя ў баку ў хiт Кастрычнiцкага штурма капiталiсты i памешчыкi, парскiя чыноўнiкi i генералы, чорнаспонсавыя афiцэры, усё контррэвалюцыяныя партыi — кадэцкi, меншвiкoў, эсэраў — iмкнуліся з шаблевай яркасцю ў атаку супроць уставаўшайся новай улады — улады рабочых i сялян. Контррэвалюцыяны сабатажам яны прабавалi прымусяць неўмацаваўшася iмшэ мiратуру пролетарыята адмоўна ад рашучага злomu старага дзяржаўнага апарата. Спекуляцыйныя iмкнiліся паглыбiць эканамiчную разруху, уласнаваўную савецкiм урадам ад параскага i буржуазна-памешчыцкага панавання, i задумшчы рэвалюцыю голахам. Яны зацiвалi ваенныя мялежкi i змовы, каб аслабiць савецкую ўладу.

Абiваваючы пры дапамозе ВЧК напiск унутранай i знешняй контррэвалюцыi, выкрываючы i зiшчываючы змoўшчыцкi, пролетарская дыктатура паказала найважнейшыя размах, глыбiню i невычарпальныя сiлы перамогшай рэвалюцыi.

Вяльня роля ВЧК, як зоркага стража рэвалюцыi ў цяжкiя годы грамадзянскай вайны i ваеннай iнтэрвенцыi замежных полчыц.

Савецкая Расiя, акружаная армиям: 14 дзяржаў, ператварылася ў асабліва ладер, апавяны ваенным калымом фронтоў i падрываемы знутры лавучыма iмперыялiстычных разведкаў. Вуйнейныя англiйскай разведкi i правакатары Локарт, Поль Дэюкс, Сiней Рэйл; германскiя шпiяны Рындлер i Шуберт; кiраўнiк польскай шпiянска-дыверсiянай i тэрарыстычнай арганiзацыi — «спольскай арганiзацыi «ваксавой» («ПОВ»); арганiзатар усiх антысавецкiх авантюраў у Японii, гала японскай ваеннай мiсiя на Валзiава-тогу Арацi; агенты французскiх iмперыя-

стаў — усё яны пiльнi сiтку змoў, паўстанцiяў, насалжалi шпiянаў i дыверсантаў, рыхтуючыся нанесцi удар у сiну Савецкай Расii ў рашучы момант барацьбы на фронтах грамадзянскай вайны.

ВЧК на чале з таварышам Дзержынскiм выярвала i лiквідавала ў 1918 годзе будэйшую на сваiх размерках змову англiйскага разведчыка Локарта, якая на сутнасцi была змовай усiх разведкаў суцэльнага iмперыялiста. Пiсны змовы абмiржавалася на нарадах замежных дыпламатаў. Змoўшчыкi ставiлi сабе мiтай у канцыце з Тройцкiм i яго бухарынскiм актроем сарваць мiрную перадачку, сарваць Брэсцкi мiр. Яны рыхтавалi правакатарыянае паўстанне ваенскiх часцей, арышт усёго складала ПiВК, забойства Ленiна. Падкупам i правакатарыям змoўшчыкi калелi атрыць тэрагу на Маскву англiйскаму акадэмыялiстаму кортэжу ў Архангелскаму.

Паўстанне Чэхаславакаў, ваенныя мялежкi контррэвалюцыянай арганiзацыi савецкага «саюза абароны радзiмi i свабоды» ў Яраслаўлi, Муроме, Рыбнiнку, контррэвалюцыяны мялеж «левых» эсэраў, забойства Урыцкага i Валатарскага, змах на жiццё Влэдiмiра Iльiча Ленiна — усё гэта саставiлi часткi змовы Локарта i яго саўзавяльнiцаў.

Савецкая ўлада адказала на тэрар i змовы ўнутранай i знешняй контррэвалюцыi чырвоным тэрарам, заклiкала рабочых i сялян да пiнанасцi, да рашучай барацьбы з контррэвалюцыянерамi. Народныя масы ўзяліся на абарону сваiх змаваннаў, дамаганючы ВЧК лiквідаваць змову.

ВЧК неўзабаве выкрывала зрутную будыную званую змову ў Петраградзе, арганiзаваў англiйскай разведчыкам Поль Дэюксам у першы наступленя Юдэпiча (1919 г.). Разам з контррэвалюцыянай арганiзацыяй «Нацыянальнага цэнтра», дзейнасць якой накіроўвалася ў фiнансавалася змержных разведкаў, шпiянаў арганiзаваў паўстанне на форту «Брасяя гора», у маi 1919 г. У iх на службе былі ахранiцкi i прадажнiкi, прафашыя-

ДПУ ва ўмовах мiрнага будаўнiцтва

Пераможнае свачаснае грамадзянскай вайны, выгнанае белазардзёйшчi i iнтэрвентаў з прадзелаў нашай радзiмi не зiшчывалi небескi капiталiстычнага акружэння. Партыя Ленiна—Сталiна бачыла гэта небяспеку i даярэдзiвала аб ёй працоўных. На IX Усерасiйскiх з'ездзе савецкаў, у снежня 1921 г. В. I. Ленiн заўважi ад iмя савецкага ўрада:

«Савецкая дзяржава дапулае да сабе замежных прадаўнiкоў пад прадлогам дапамогi, а гэтыя прадаўнiцкi дапамагань зiяганьч саавецкую ўладу, чаму прыкладны бывалi. У становiшча такоў дзяржавы мы не паллазем, зяваючы таму, што мы будзем пiльнi i скарэсцiюваць такую ўстаноў, як ВЧК. Гэта мы можам усiм i ўсякяму гарантаваць» (Ленiн).

ВЧК, раарганiзаваў у канцы 1921 г. у АДПУ, прадаўжала i далей барацьбу з контррэвалюцыяны змовамі, са шпiянакi i дыверсантамi, засылкаемымi замежнымi разведкамі, ахоўваючы завалаваю ў баку

мiрную працу. Адначасова АДПУ пачало барацьбу з званамiчнiй контррэвалюцыяй, са шкоднiцтвам, з усiмi спробамi зрыну мiрапрыметствi савецкай улады па эканамiчнаму адраджэнню краiны.

Капiталiстычны сэт быў вымушан пайсцi на «мiрнае» саіснаванне з краiнай будучага сацыялiзма. Але ён не адмоўся ад мыслi падрыхтаваць новую ўзброеную iнтэрвенцыю. Таму «савецкая вайна» — засылка шпiянаў i дыверсантаў, кiраўнiцтва контррэвалюцыянай арганiзацыяй ў тлiу СССР, не спыняліся нi на адзiн дзень.

Поспехi сацыялiстычнай iндустрыялiзацыi выклiкалi нова напiск мiжнароднага iмперыялiзма на Савецкi Саюз, актыўнасць усiх унутраных i знешнях ворагаў нашай сацыялiстычнай радзiмi. Белавардзёйскi агенты замежных разведкаў зрабiлi рад дыверсiяных актаў унутры СССР. Тройцкiя i аiноўшчы перайшлi ў гэты час да ахрытэй антысавецкай дзейнасцi, уцiцiлi ў канцыт з белавардзёйскiмi, стварац пры iх дапамозе падпольныя

(Працiт гл. на 2-й стар.).

НАША СОВЕТСКАЯ ГРАНИЦА НА МОЦНЫМ СТАЛІНСКІМ ЗАМКУ

У ДАЗОРЫ

Падмурна ноч, у лес, дым у далачай ашча густы туман, як коўдрай, закрывае ўсе ад зроку. За некалькі крокаў нічога не відаць, як кажуць, хопь вока выкалі.

Я з таварышамі Шчарбінным і Вадзімавым быў накіраваны ў вонны лазор. З вечара да поўначы мы агулялі дзевяці значны прастор, на некалькі раз заглядалі ў больш утульныя мясціны і, вяршыце, спыніліся на скрыжаванні двух дарог у лес, за некалькі кіламетраў ад граніцы.

Кады нас праехалі дзве калгасных фурманкі, мы, даведваючыся, хто яны, прапусцілі іх, і крыху пачакаўшы, паціху пайшлі ўслед за імі. Прайшлі метраў 300. З правага боку, дзе лес пераходзіў у балотца, парослае густымі зарасламі, пацуюся шорах і лёгкі трэск галінак. Мы араўмелі, што гэта імяна чалавечы шорах. Бо вецер пі аер нека на іншым шаласцяць, не па-чалавечу.

Мы настаражыліся і піха пачалі прабіраць у напрамку; адкуль чуўся шорах.

З густога хмызняку вышаў чалавек у асеннім падлі і шапцы. Не справіўся ён агуляцца, як апынуўся ў апружаныя Рагтоўны воблачкі:

— Стой! Хто ідзе? — так збянтэжылі яго, што чалавек у асеннім падлі і шапцы не ведаў, што і рабіць. Хапў рывуцка зноў у гущар, але тры вострыя шытхі, накіраваныя на яго з трох бакоў, прымуцілі сцяпіцца на месцы і адказаць на запытанні.

— Я іду ў Менск, у НКВД, да вагана начальніка, — заміў незнаёмы, відаць не ведаючы, што і гаварыць.

— Адкуль вы?

— Паміўшыся, ён сказаў, што ідзе з адной суседняй замежнай дзяржавы.

Мы ўжо ведалі, што будыны агенты, трапіўшы ў безьвокае становішча, дэка прызваць меншае, каб скрываць сапраўдны свой твар.

Зрабілі пошук. Пры ім знайшлі 2.600 рублёў грамамы і советскіх знакаў, галінак, кішэні і дакументы: советскі пашпарт і розныя бланкі са штампамі і пячаткамі.

Парушальнікі граніцы добра размаўляў па-руску, расказаў, што ён 13-гадовым хлопчуком выехаў з Расіі ў 1917 годзе, жыў у Парыжы, Польшчы і іншых краінах і накіраваўся ў СССР...

З вылікаванай па тэлефону матэрыялы мы накіравалі парушальніка граніцы ў атрад, а самі асталіся ў дзязоры.

Потым мы даведаліся, што затрыманы

намі парушальнікі граніцы з'яўляўся буйным агентам замежнай разведкі. Ён накіраваўся ў нашу краіну для арганізацыі шпіёнскіх гнёздаў у розных гарадах і з спецыяльным заданнем на арганізацыю буйных тэрытарыяльных акцый і дыверсій.

Я вельмі рад, што вораг не прапоўз міма нас і не будзе шпюнаваць нашай любімай радзімы, якая вырастае і выхавала мяне.

Хлопчуком астаўся я без маці і бацькі. Цяжка сказаць, што чакала мяне наперадзе. Напаўна, бізэноміе блуканне, голад, смерць беспритульнага... Але на мой лёс была і шчасная жмень у сацыялістычнай краіне і жыццё маё пайшло па зусім іншым напрамку.

Мяне ўзялі на завод, дзе працаваў мой бацька, рабочыя вырасталі і выхавалі мяне, навучылі працаваць. Я стаў рабочым-даўбёжнікам на заводзе «Комінтэрн» (Варонеж) і працаваў там 5 год да прызыву ў рады Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

Тут за два гады я ўжо зусім себе не пазнаю. Многа пікавых ведаў набыў, выраб палітычна і тэхнічна — ва ўсіх асноўнах. Чырвоная Армія — гэта сапраўдны ўніверсітэт для мяне.

З вайскавай радзімо спаткаў я выбары ў Вярхоўны Совет СССР. З гонарам галасавалі за кандыдатаў блока камуністаў з беспартыйнымі, за незалежнасць нашых граніц, за большавіцкую партыю Леніна—Сталіна.

Калі хто паспрабуе перайсці на нашу тэрыторыю, то хай ведае, што беспанарна ён граніцы не перойдзе. На нашай советскай зямлі ўсе дарогі вядуць на заставу. І куды-б ні ішоў вораг, як-бы ён ні маскіраваўся, яму не мінаваць нашыя пагранічныя, не мінаваць арганай змятарту рабочага класа.

Наша радзіма дала нам усе — жыццё, працу, асвету, апацтынак. Партыя і ўрад даручылі мне ахоўваць усе гэтыя ад фашысцкіх гэтаў, якія імкунца прапушці ў нашу краіну. Які гонар ахоўваць мірную прапу граваліа СССР, радзім і шчасце нашага народа! І я гэта ведаю найлепейшае дзвер'е апраўдаю, чаго-б гэта мне ні кагта-вала. Я, як і кожны чырвоны пагранічнік, кожны грамаляцін СССР, заўбоды гэта ахоўваць усе, што ў мяне ёсць — сілы, здароўе, нават самае дарагое ў чалавекі — жыццё — для абароны сваёй любімай сацыялістычнай радзімы.

С. С. ПАУЛАУ — боец-пагранічнік Н-скага атрада, ім ім намянуе майр тав. Ачнасаў.

Бойцы пагранічных часці, якой намянуе майр Вадзімаў, тт. Зяленік М. Т. і Сіпахану А. П. са старажавым сабакам «ККС» на паству. Фото Я. Салдзейчыка.

ТАК БЫЛА ЗНЯТА МАСКА

У гэту ноч Антон Якаўлевіч не спаў. Неспалою ахуваў яго. Каліным з'яваўся мяккі дождж, шурпатай была беласнежная насыпка падушкі. Антон Якаўлевіч лічы раз з'яваў на сваёй суседзі на дожку. Прычымна шыняны ночы на паўніда пакой. У акне сілкі сэрцы аголеныя галіны драў кваллае зорнага ліста-падоўска неба. З карыфора праас шыла вад з'яваўся падаў спос святла. У мяккім паўзроку вырасоўвалася абстаюка пакоя: два дожкі, стол, раскошныя лясцэ, мяккія крэслы.

Сусед Антона Якаўлевіча спаў з выглядом чалавекі, які выкаваў неймізерава пажыўку работу і заслужыў спакойны адпачынак. У санаторыі ён прыхаў сонны пад вечар са спазненнем на паць дзеён. З першай-жа кароткай сутрэчкі і мімадзейнай гутаркі з гэтым новым адпачынаком Антон Якаўлевіч асноваў шэста знаёмае, але што імяна — ніяк не мог прыгаляць. Пі то былі мяккія жэсты яго рук, пі то накрэсьленая, салажывае вельдзасць, пі то манера вынімаць дарагія папрасіцы з кішэні і частаваць імі кожнага сустрачанага, пі то голас прыгудшаві, лісілы і разам з тым з прыкметаймі поткамі швэрсіці і чоткасіці.

Нейкая глыбокая, згоўнае пачуццё паказвала Антону Якаўлевічу, што на старонімі яго біяграфіі незые быў мадэльны забыты эпох, звязаны з чалавекі, які нагавуў піяпераніята усеса на пакою. Пагутарыць-жа больш з ім, дзавелаша што-небудзь, у гэты вечар не было магчымасці. «Дзе я яго бачыў?» — паўстага неазнаёмае пытанне. — «І чаку гэта мяне ўстрэбаваць?»

Антон Якаўлевіч лёг на спіну, палякў паў галаву рукі і, спыніўшы позірк на сінеючым акне, ізноў агуляў ўспамінач. У сваёй памяці ён агуляў сутрэчкі апошніх год на заводзе, дзе ён працуе майстрам, свае апошнія паезкі, кудзёй, якіх вельмі абу сустракаў вышываю, і ніяк не гэтым шляху ўспамінаў не ўнікаў вобраза пудкамага чалавекі... Што за ліка? Можна быць гэты вобраз быў звязан з халіпствам або юмалікімі гонамі? Што выматлае можна юмалікімі тата часу?

Шпі апашнімі месцамі вайны з белападыкамі, Антон Якаўлевіч талы быў семінапаціацызмам вясковым хлопчуком Белападыкі аступалі паў найіснам чырвонаармейскіх часцей. Успаміначы з «Галапольскага абаза, Антон Якаўлевіч патраўся на чырвоныя партызан, прыстоў да іх і разам з імі, якімі азраўі іх атаман,

быў захоплен белападыкамі. Шчаслівым выпадкам, проста пудам чатыром партызанам з дэспіі ўдалося выратавацца з-пад іду вітковак. У сумышні, якую нарабўі пабег, быў паранен кінутымі агнімі з партызанскаў камінем полёсімі паруччы.

«Не, не можа быць» — адгавуў неадзельную думку Антон Якаўлевіч. — «А тымчасам, хто яго ведае».

Абова жыхары пакоя ранішай усталі разам. Прыездзімі праставіўся Антону Якаўлевічу, назваў слабе адкашнымі кіручымі работнікам Васільевым, паскараліўся на хваробу печані, папхалаваў, што дзённы час гэта вышаў лід апацтынку, але, што, прапуцны звычайна круглыя суткі, ён рад якому-б там ні было адпачынку. У сталовай за снаданем ён быў вясёлы і гаварылі, жартаваў, расказаваў апошнімі варыям з горада. Яго паказы, краўтычы чупь прыкметнымі маршчынкамі твар з прамым носам і вострым праіванаючымі вачыма прыветліва ўсімхаліся.

У Антона Якаўлевіча ад вачных думак астаўся мяккі асакал. Пачуццё паларэнасіці не толькі не знікала, а ўзмацнілася яшчэ больш. У санаторыі разам з ім адпачываў партгор паха з яго-ж завода. Партгор быў малады мужчына, токар па спецыяльнасці, энергічны і жывы. Выбралішы папхолозаны час, Антон Якаўлевіч паказаліўся сваімі думкамі і сумнеўнамі з партгорам. Спавачату той, выслушаўшы расказ, кінуў на халу:

— Манія, Антон Якаўлевіч... Першы... — Але потым, падумаўшы, вышхалў Антона Якаўлевіча яшчэ раз і сказаў:

— А мя ішым даследуў яго справу. А я папярэжу таварышоў. Чым чорт не жартуе...

Неазнаёмае пытанне, якое ўжо суткі турбавала Антона Якаўлевіча, атрыла разьявуку вечарам. У вольны час між мейтэвалі галінамі і вятчары адпачынаючы па-звычайнаму сьнавалі па раскошна абстаўаняваную залу, сілзедзі з газетамі пі кітамі на імянах або за шахматымімі столікамі. З біяграфіяў заносіўся ажыўдзены гонар. Агуль раз некалькімі час вышаў Васільев.

Васільев пашытоў да піяніна, а збыкадымі, раўназудным выгляданм узяў некалькі акарыяў, закрыві крышкі і потым, плавазвонічымі пра себе ўсё-такі сумна тучь прапалаваў засесці за ламіно. У пары з партгорам за столік сеў і Антон Якаўлевіч. Гульня пачынала захаліць удзельнікаў. Але Антон Якаўлевіч не

спускаў позірку з Васільева. У агнімі з моманту Васільев апынуў давоўно навішым на лоб густымі валасамі. Вышаў правага вяска апыркаса белаў-ружыкава пляма закіўшай рані. Антон Якаўлевіч не выпярнеў:

— Старая рана! — Запхталў ён, кінуўшы позірк на вяска.

— Ах, не. Забавы дзійнаства, вадзепе — адказаў Васільев і быстрымі ўзмахамі рукі кінуў чарговую косьць на стол. Гэты жэст паказаву Антону Якаўлевічу тое, чаго ён шукаў паўноч. У яго ўжалеўні вырваўся гэта-ж самая рука ў белай палычачцы, у рукаве афіцэрскага муніра. З глыбінь памяці асна дзўстага прапугаваты твар з прамым носам і вострымі вачыма. Толькі талы гэты твар быў перапаан адошчо, гараді неагнішкі да партызан вочы, словы былі не кішывымі, не салажымамі, а па-важнаму кароткімі і глэфына. Сумнеўнаў не магло быць.

— Вама косьць біта, пане паруччык, — швэрца сказаў Антон Якаўлевіч.

— Што вы... што вы гароціце, таварыш? — прагаварыў Васільев і голас яго агуачуў па-імянаму, ды на твару прабеда пель нервовасіці.

— Успомініце, — спакойна прадаўжаў Антон Якаўлевіч, — дзвядцяты год, вяску і чатырох партызан, што ўляккі з-пад вітковак салдат, і камен, пасланы вяс гэтай май ўдзельнай рукой, вадубіў вам ішоце. Успомініце. Пане паруччык.

— Не разумею, не разумею, — мармытаў той і, не губляючы ападворнага спякоку, устаў з-за стала, каб накіравацца да дзавары. Яму загаралілі варагу.

— Пачакайце. Кулы вы спыташца. Праз некалькімі час прыхалілі работнікі НКВД Спраўду, пачуццё, хваліаўшэ Антона Якаўлевіча, не палізнала. Гэта быў той самы паруччык, перакінуўшы пашыёй алоўнай замежнай разведкай на советскую тэрыторыю і праездзімі на адказую кіруночыю пасалу.

Антон Якаўлевіч успомніў словы агні з палітычных работнікау, сказанымі пра ворагаў на агульзаводкімі мітынгу.

— Рана пі цюна, а на советскай зямлі не астапапа ні аднаго ворага. Ні злізі з іх не скавае свайго агнігата тваса ў пацірні, ад советскага народа. Не сцэнае таму, што мы маем слаўную каротку чэістаў, вачыма і вушамі якой з'яўляеца ўвесь народ.

ПАТРЫЁТ

Я агні, на канале сямінь папхылае ўжо жанчына. У яе тонкіх пальцах мільгае іголка. Не адрываючыся ад свайго занятку, яна коратка расказавае ападак, які з'явіўся павалам для агнікаі Марыі Сіпахануны Курышты ўнагароўрай урада.

Справа была так. ... Адна з жыўненскіх пельных, советскіх раіці. Збіраючыся на базар, Марыя Сіпахануна зайшла да суседкі А. пазачыць абава на малато. Дзверы ў А. аказаліся на гэты раз чамусьці замкнёнымі. Толькі праз пару мінут на парозе паказалася А.: выгляд у не быў не зусім спакойнага чалавекі; чымсьці ўхваляваны, нібы напалоханая. За сталом Марыя Сіпахануна азуўважыла лісага чалавекі, які шпосцілі паспешна пісаў, акружыўшыся канвертамі. Абарывушыся, незнаёмы кінуў на яе волькі, непрыязны позірк, які бывае ў алоўленых на месцы алачыства аладеаў.

Бэчачы на незнаёмым пільным позіркі Марыі Сіпахануны, гаспадыня кватэры, абшўшыся, кінуўшысям голасам отаралася расстудамыць:

— Гэта мой знаёмы... пі вярней дадзай.

Бэчачы ў Маску, ён на дарозе затрымаўся на пару дзеён у мяне.

Не спадбалася ўсё гэта Марыі Сіпахануна Курышты. Дзесяці дзедка ў сэрцы наразіўшаеся паларэнасіе пачало ўсё больш разрастацца.

Ужо волькі разоў кідалася ў вочы Марыі Сіпахануна невычайная закіўка-засяць А. да ўсёго, вышхаліўшыся, навазчынасць сваёй думкі, як-бы вышхаліўшае, праскарыванне ў размовах агнісоеветскіх славетка. Але гэтага было яшчэ мала для пацвердзэння свайго паларэнасіа. А сёння—рагублёны выгляд у А., паларэнасі суб'ект, ні то знаёмы, ні то дзядла... мноства лістоў...

Марыя Сіпахануна папхала да себе старэйшую дочку:

— Калі прыдзе А., скажы, што я пайшла на базар, а сама гэтым часам наглядвай за ён кватэрай, калі ахуль выдзё мужчына, паглядзі за ім, куды ён пойдзе.

Праз некалькімі час Марыя Сіпахануна Курышты ўпершыню сязьела ў пачалініка райадзела НКВД, тараліла расказавачы аб бачаным.

Паларэнасі Марыі Сіпахануны Курышты пацвердзіліся. Як аказалася, затрыманым быў агнімі з буйнейшых агентаў разведкі алоўнай з замежных краіні, пры ім апаіжылены былі планы і рад сакрэтных матэрыялаў. Грамаляціна А. была таксама прапалаваў шпіёнажы.

— У маім паступку няма нічога герачінага, незвычайнага,—гаворыць Марыя Сіпахануна.—Гэта хоў грамаляціна советскай краіны. На маім месцы паступіў бы так кожны, які любіць сваю радзіму, свай народ.

В. ДВАМЫШЫНСКІ.

ПІЛЬНАСЦЬ

ВІЦЕБСК. (Кар. «Звядзі»). З Віцебска ў Ленінград павінен быў адраіцца таварыш поезд. Незадоўга да ахходоу поезді пуцявы абочык 2-га акалодка 10-й дыстанцыі пуці тав. Мартылаў Афанасій Нікаладзевіч выявіў на стралцы лопнуўшую, рейку, аб чым ён тэрмінова паведаміў дэарожнаму майстру. Прынятымі мерамі допудуўшая рейка была заменена новай і гэтым самым было прадухілена груповае поезда.

Арт. ЗАРУБЕЖНЫ.

МАЛЕНЬКІЯ ПАМОЧНІКІ

Хвалючыя мера кожнага советскага дзіцяці — быць герою, быць палобным на горных сокаляў сацыялістычнай радзімы, на советскіх паларнікау, на чырвоных пагранічнікау, якія ў змяноу сіножу і летнюю спяку так кіпаліліва і пільна ахоўваюць шчаслівае жыццё прапоўнай сваёй краіны Совету. У гульнях, гутарках дзеці вельмі любяць удзельнічаць сабе чалавечымі, громавым, паланічым, капельнікавымі і другімі сямейны і мужынамі сьнамаі краіны пераможцага сацыялізма.

Дзедам жыхару пагранічнай паласы дзавена шырока магчымасць праглядць свой гераізм, сваё палобнаства на герою не толькі ў гульнях, а і ў жыці. Яны, як і іх бацькі, з'яўляюцца налічымі памочнікамі чырвоных пагранічнікау у асенні іх пільнай пагранічнай вахты. Дзесяткі прылаваў, прывазімых у нашым друку аб праўдзеным дзецімі самай сапраўднай чэкіскай кемілавісі пры затрыманні парушальнікаў граніцы, красамоўна гавораць аб гарачай любімі мадэльных патрыотаў да сваёй вельдарнай, квітнеючай сацыялістычнай бапкаушчыцы.

Агнімі з такіх прылаваў затрыманымі дзецімі шпіёнаў агуляўся не так даўно. Дзеці калгаснікаў 8-гадовыя хлопчыкі і дзвядцятка з першага класа гулялі на ўкраіне вёскі, калі да іх пайшлішы з поля вяс росных, апрапнутых на тараласюму, мужчыні.

— Як праціці да вёскі Н? — запыталі яны. Апаказаву старэйшы з дзетвары Пелі Рывановіч:

— Малыя вы, не ведаеце... І, уважліва ахуваўшы на чужыя нахмураныя твары, дазаў:

— Вунь дзядзёка Андрэй пасвіць кароў, ён вам усё расказае... Яе толькі мужчыны ашлішы, Пелі аказанаваў сваім адмаголкам:

— Віна! Вольга! Вагом на заставу... Тым часам незнаёмымі гутарчы і калгасным пастухом Андрэем Кошманам. Перш чым прывітацца з пільношымі, Кошман папхалаў сваёй падыска.

— Зноў дзятлы на жанце... Бяжы агніці... Хлопчык адгавуў пільні і знік між кустоў. Ён пабег да пагранічнікаў. Між тым Андрэй Кошман расказаваў незнаёмымі пра неіснуючыя дарогі да патрэбай ім вёскі, раўі асперагацца вяскага балота і непраходных хмызнякоў. Пакуль ішоў знаводвор на прыветлівае гутарка, да гэтага меса сіпаліталі пагранічнікі і разам з імі бегі пермагальнікі Пелі Рывановіч, Віна Кошман і Ола Матарас. Супраціўленне было бескарным. Фашысцыя дзятучыкі ва ўсё сіле агуці на себе, на які мопны непрыступны замак закрыты советскімі граніцы.

ЗАСТАВА

Застава — слова, якое з любоўю апыаццяца многімільянамі советскімі народам у песьнях і частушках, у легендах і сказанках аб горадах-пагранічніках.

Застава — слова, якое прымушае арыжаць ад страху і алоўсі ўсіх ворагаў краіны Совету.

Застава — сімвал адвагі, мужыкосіці і героіста, бізэжалі адвадасці сацыялістычнай радзімы, маю ўсіх мадэльных патрыотаў многімільянага советскага народа.

Многаграным і змястоўным жыццём вадпоўненым баявымі будзі советскімі пагранічнікаў. Разам з усёй краінай яны з радзімо абрабод лютатаў у Вярхоўны Совет СССР, адоптушы ліханае схауалі яны прамоу любімага правадзача таварыша Сталіна перад выбарчыкамі Сталінскай вадбары аргучі горада Маскы... Яны жыўчы жыццём сваёй радзімы.

З патрэбай аэрагіялі павышаюць советскія пагранічнікі свае баявы і тактычныя вельмі пільна вартушы яны чырвоны рубец.

Да XX-гадова арганізацыі ВЧК—АДПУ—НКВД—советскія пагранічнікі прышлі з бясспрачымі поспехамі ў авалоданні неабходнымі ім апацілімі. Вырасці майстры сваёй справы, верныя вартыцы советскіх рубжоў.

Аб іх, лепшых людзях нашай граніцы, вярочны патрыотах сацыялістычнай радзімы, аб гераічных бунях советскіх пагранічнікау расказаў гераічны аправа алоўнай пагранічнай заставы, якой намянуе лейтэнант тав. Сокалаў.

Пагранічнікі тт. Гарабен, Аляксей Сіпа-

Пасля доўска, отаравнага агляду навакольных месц палобны след быў заўважы і другім месцы за некалькі дзёнаў каў метраў ад першага ў напрамку ад граніцы.

«Мурат» то вёў пагранічнікаў, то ратант асковаваў у бок, доўга вртупіўся на-зосал, зноў трацілаў на шпосцімі палобнае да селу, але зара-жа спыніўся... Натальчыні заставы тав. Дораш павеламі аб парушанні граніцы. Праз кінуты аб гэтым ведалі ў атраде. Ужоненнымі дзязоры арыраў ўсе выхалы з лесу, перараваў ўсе селікі і дарогі.

Вораг вельмі ўмеа маскіраваўся. Ногі яго былі зааручаны алаучамі і не пакалілі чалавечэга следу. Па павулападобных адбтках на паску вельмі было нічога разпазнаваці. Сілы свае парушальнікі граніцы паскаліў нохацельным табаком і стрыхнікам, часам паліваў газам. Усё гэта абідала назав самаго вольнага сабаку...

Цёмная ноч азылілася прыможаў раіналі. Сонна адаралася ад амаі і ўсё вышпел і вышпел палычалася над гарызоўтам. Пагранічнік Халастых спыніўся каля аднаго палёчка ў лес.

— Шпосці тут не так мох расце, як учора? — прамовіў ён сам себе.

Ён дэлаў кожны куспік, кожнае дрэўца свайго участка, і ніякай змяна ў лес не магла быць, незаўважанай ім. Боеп нагасуць і пачаў выдзёрсаль руком мох...

Не працімо і кінуты, які пільны пагранічнік ужо трымаў у рукаві новыякі насян і вадзікі залас патропаў, вытворчасці алоўнай з суседніх дзязраў.

Было бясспрачым, што ўначы парушальнік перайшоў граніцу... Халастых павеламі аб апацілімі на заставу.

Праз некалькімі час на гэта-ж месца прышлі тав. Дораш, Чуркаў і «Мурат»... У вадзікім густым лесе апрапываваў

ПРАДПРЫЕМСТВЫ БЕЛАРУСІ УКЛЮЧАЮЦА У СТАЛІНСКІ МЕСЯЧНІК СТАХАНАУСКІХ РЭКОРДАў

ПАМНОЖЫМ НАШЫ ПОСПЕХІ

У прасторную залу сталовай пасля работ сабраліся рабочыя першай змены завода імя Кірава (Менск). Многія з іх ужо чулі або чулі аб авароце стаханаўцаў фабрык і заводаў Масквы і Маскоўскай вобласці.

З аркай прамавай выступіў на скаржа токар-стаханавец тав. Мінаеў. — Мы горача вітаем ініцыятыву стаханаўцаў фабрык і заводаў Масквы і Маскоўскай вобласці аб правядзенні сталінскага месячніка стаханаўскіх рэкордаў.

ЗВОДКА НКЗ БССР аб ходзе засыпкі калгасамі насенфондаў і ачысткі насення па раёнах БССР на 15-ХІІ 1937 г. (у процантах)

Table with columns: РАЁНЫ І АКРЭГІ, Усяго аб'ёмаў, У тым ліку (Пшэніца з зялёнай апрацоўкай, Аўру, Ячмень, Пшэніца, Капункі, Кавуны, Кавуны і іншыя), Засяпаннае насенне, Ачыстка насення, Атрыманне насення, Калібрнасць.

У ВАЕННАМ КАЛЕГІІ ВЯРХОўНАГА СУДА САЮЗА ССР

16 снежня 1937 года Ваеннай Калегіяй Вярхоўнага Суда Саюза ССР у закравым судым пасаджэнні ў паражу закона ад 1 снежня 1934 года была разглядавана справа па абвінавачванні Вугукізе А. С., Карахіна Л. М., Орахавацкага І. Д., Шабалава Б. П., Ларына В. Ф., Мелісена А. Д., Цукермана В. М. і Штайгера В. С.

Усе абвінавачаныя паўнамоцна прызналі сябе віноватымі ў праўдзеным ім абвінавачванні.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ НАСТУПЛЕННЕ РЭСПУБЛІКАНСКІХ ВОЙСК НА АРАГОНСКИМ ФРОНЦЕ ТЭРУЭЛЬ АЖУРАН ВОСПУБЛІКАНЦАМІ

Наступленне рэспубліканскіх войск у сектары Тэруаль (арагонскі фронт), ве гадзіцы на снежную буру, пачынаюча развілася 17 снежня. Як паведамляе іспанскае міністэрства абароны, рэспубліканскія войскі паўнамоцна акружылі Тэруаль.

Усе іспанскія войскі, якія былі ў гэтым сектары, былі разбітыя і змушаны былі адступіць.

ПА-СТАХАНАЎСКУ СУСТРЭМ ТРЭЦЮЮ СТАЛІНСКУЮ ПЯЦІГОДКУ

Учора ў сілсарна-аборачным цэхе менавіта станкабудавальнага завода імя Варахшылава адбыўся агульны сход рабочых, на якім былі паведаваны вынікі сталінскага месячніка стаханаўскіх рэкордаў.

Стромен першы год траціў сталінскай пяцігодкі.

АГУЛЬНА-ГАРАДСКІ СХОД СТАХАНАЎЦАў

ВІПЕБСК. (Кар. «Звязда»). 18 снежня ў памышанні клуба трыкацкага адбыўся агульна-гарадскі сход стаханаўцаў прамісловасці і транспарта вазам з кіраванымі прадпрыемстваў.

Зараз у пэках і брыгадах — побыталы звычорны ўздым. Брыгады казельскага паха тав. Кашкіна сістэматычна свабодна выконвае на 284 проц. Высокага — на 233 проц. тав. Сініца — на 197 проц. Электравозачны тав. Мікульчык — на 248 проц. вормі.

У СОЎНАРКОМЕ БССР АБ ЛІКВІДАЦЫІ ВЫНІКАў ШКОДНІЦТВА У АРГАНІЗАЦЫІ ПЛЕМЯННОЙ СПРАВЫ

У якасці ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў племянной справе, Соўнарком БССР паставіў:

ваць у раёны для шырокага абмеркавання.

3.320 ТОН ГАТУНКАВАГА НАСЕННЯ КАЛГАСАМ

Соўнарком БССР абавязваў Упадкамгаз і Бельагартаро да зацверджання плана выдубоў калгасам гатунковага насення атрымаць калгасам з рэсурсаў Заготзарно

у аб'ём на звычайнае зялё 3.320 тон гатунковага насення вышэйшай катэгорыі і лепшага па пасевных якасцях.

ПЛЕНУМ АКТЫВА КОМПАРТЫІ БАСКОЌІІ

БАРСЕЛОНА. 18 снежня. (БЕЛТА) Адбыўся пленум актыва партыі Баскоўці. У рашэнні пленума актыва ўказана, што галоўнай задачай бяскацкага моманта з'яўляецца адзінаства баскацкага народа.

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

Агенцтва Эспаня паведамляе, што 18 снежня актыва партыі мадрыйскага абстрэлы Мадрыд. Вялікая колькасць снарадаў упала на вуліцах, апаганіцы па выпадку сенавіга іна іграючымі з імі.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ У КІТАІ

ХАНЬКОУ. 18 снежня. (БЕЛТА). Японскія войскі, пасадзіўшыся на паўночным беразе ракі Янцзю каля Пукоў, сустралі ўдарае супраціўленне кітайцаў у ваколіцах Шаньцзю (у 10 кіламетрах на захад ад Пукоў).

ХАНЬКОУ. 18 снежня. (БЕЛТА). Дзве кітайскія дывізіі яшчэ 9 снежня пачалі контрнаступленне на Сюаньчэнь (правы бераг Аньхуэй).

ПАВЕДАМЛЕННЕ

Сёння, 20 снежня 1937 года, у клубе па вул. Дзюрынскага, № 27, абудзецца ўрачыстае пасаджэнне савецкіх, партыйных, комсамольскіх і прафесіянальных арганізацый сумесна з чкамі і стаханаўцамі гора Мінска, прысвечанае 20-й гадавіне ВЧК—АДПУ—НКВД.

ХАНЬКОУ. 18 снежня. (БЕЛТА). Агенцтва «Сентрал Н'юз» паведамляе, што г. Гуанлін (у паўночна-ўсходняй частцы правяшчя Шаньсі) узят пастэванамі Японскі атрад, які ахоўваецца ў горадзе, аступіў у напрамку Юйчжоу (на правым беражы Хэбэй). Каля 100 японцаў забіта. Захавана шмат боепрыпасаў. Гора Гуанлін ў часе вайны адваўваецца кітайцамі ў траці раэ.

БЕЛДЗЯРДРАМАТЭАТР 20 снежня Аб'ём. № 73 ВОЧНАЯ СТАЖКА. Гуканы кіноааааа «Чырвоная зорка» КАРО. Гуканы кіноааааа «Пролетарый» ЛЕНІН У КАСТРЬЯНІКУ. Дзіцячы гуканы кіноааааа «УЦЕЛЬЕ АЛАМАСОВ». Гуканы кіноааааа «Інтэрнацыяна» АНЕНКАШЧЫНА. Гуканы кіноааааа «Спарта» ТАВРА ЗАЛАТАЯ. БЕЛКА АПСАЮЗ патрэбны інструктары-арганізатары інструктары-рэвізоры.

У СПЕЦЫЯЛІЗАВАНУХ МАГАЗІНАХ БЕЛАДЗЯЛЕННЯ «СОЮЗМЕХТОРГА» да зімовага сезона ёсць у вялікім выбары МАНТО і ЖАКЕТЫ ЛІСІЦА чорна-серабрыстая і чорна-бурая натуральнага шкурні КАРАКУЛЯ чорнага і карычневага. ТА СВАЕЎ ЯКАСЦІ ВАВЕРКА ВЯДЗІЦІ СІМА, МАЯ МОШНАЯ ЦЕЛІДАНІ ПРЫГОЖАЯ ФУТРА. КРАТОВАЕ МАНТО-ПРЫГОЖАЕ І ЗРУЧНАЕ. Таксама ёсць у асартыменце Г А Л А У Н Ы Я УБОРЫ, ПІДЖАКІ МУЖЧЫНСКІЯ, ГАРЖЭТЫ а ЗАЙЦА, ЖАКЕТЫ ІНШЫХ ФУТРАў, І ФУТРАВАГА ГАЛАНТАРЭЯ.

МЕНСКАЯ КАНТОРА БЕЛПРАМГАНДЛЯ ШКОЛЫ, КЛУБЫ, ДЗІЯЧЫЯ САДЫ, ФАБЗІАУКОМЫ, КАЛГАСЫ, ПОНЕРАСІЯ АРГАНІЗАЦЫІ І БАЦЬЦІ! Забяспечце вашым дзецям НОВАГОДНЮЮ ЁЛКУ У МАГАЗІНАХ МЕНСКАЯ КАНТОРЫ БЕЛПРАМГАНДЛЯ АТРЫМАНЫ ў вялікім выбары ЕЛАЧНЫЯ УПРЫГОЖАННІ наборны і паштунка. У СКЛАД НАБОРУ УВАХОДЗЯЦЬ: ДЗЕД МЯРОЗ, ХЛАПУШКА, ВІХУРЫШКА ДЛІ БЕЛАК, ФРУКТЫ, СІЯКІ І ІНШ. КАРТАЖАНЫЯ ВЫРАБЫ, БУСЫ, ШАРЫ І ІНШ. УПРЫГОЖАННІ СА ПІСЛА. Апрача таго, у дзіцячым універмагу ёсць у прэдажы ПАДАРУНКІ ДЛІ ШКОЛЬНАГА ВЯРОСТУ: Фоталапарат, канькі, шапкі, шапчаткі, блярдны, фарбы і інш. АДРАСЫ МАГАЗІНАў: Дзіцячы універмаг № 1 — Ленінская, 1/9. Магазін № 3 — Ленінская, 8/2. № 4 — Ленінская, 22. № 22 — Савецкая, 81. № 23 — Савецкая, 62. № 32 — Маскоўская, 62. Прымаюцца заказы з ДАСТАЎКАЯ НА ДОМ ВІСІЛАТНА. СПІЯНАВІСЯ завада забавешчыць сабе лепшым наборам елачных упрыгожанняў. АРГАНІЗАЦЫІ радасна сустрачу новага года шыстым дзеям Савецкай краіны. МЕНСКАЯ КАНТОРА БЕЛПРАМГАНДЛЯ.